

Kısacık Ömürden Geriye Kalan

— Ali R.MALKOÇ · 02 Şubat 2020

Kısacık ömürden geriye kalan

Kısacık bir ömüre, ne kadar çok şey sığdırabiliyor insanoğlu.

Hem de varoluş gayesine zıt ve birbirinden ilgisiz şeyler.

Kısa dediysek bir üst sınırı da var tabii.

"Çok yaşayan yüze kadar yaşıyor, gel de bu rüyayı yor deli gönül" diyen Sivaslı Aşık Ruhsati bize bir ölçü fısıldıyor.

Kin, nefret, husumet, kıskançlık, yalan, dolan, talan; kurnazlık ve sözde stratejik/konjonktürel taklitçilikle bazılarının imtiyaz sunabiliyor.

Aralarına göstermelik güzellikler de serpiştirenler yok değil.

Çok kısa sürüyor huzur ve mutluluklarımız.

Bir haber, bir olay, bazen tüm duygu/düşünce sistemimizi kilitleyebiliyor.

Değil insan, bir kedinin ölümünü bile üç ay unutamayanlar olduğu gibi, yeni ürettiği bir savaş sistemini sahada denerken yüzlerce insanın ölümünü, başarı sevinci olarak kutlayanları da görmek mümkün.

Burası Dünya, ilişkiler içinde yaşıyoruz burada. Doğarken ağlıyoruz, bekleyenlerimizi güldürüyoruz. Ölürken ise, bizim ağlamaya vaktimiz olmasa da etrafımızdakiler gözyaşı ile uğurluyorlar bizi.

Hiç bir kötülüğünüzü/ zararınızı görmeseler de ölümünüzü bekleyenler ve sevinenler de çıkacaktır. Her bireyin gelişi, görüşü, mirası, alışması, verisi, gidişi başka başkadır. Uygunsuzluk varsa diğerine düşen uyararak, yol göstermek ya da uzak durmaktır.

"Kötülükleri bitiremeyiz, fakat iyilikleri çoğaltabiliriz" diyen Sezai Karakoç, pozitif bir bakışın mayasını sunuyor gönüllerimize.

"Ben bu dünyaya iyilik sunmaya geldim. Diğerlerinin burada neden bulduklarını ise bilemiyorum" diyen bir düşünür,

kararlılık, sevgi, güven ve huzur jeneratörü gibi bizlere yaşam enerjisi dağıtmaktadır.

"Bir tatlı huzur almaya geldim" diyen şarkı sözleri aslında hüznü bir elvedanın kodlarını içeriyor. Ziyanda olmamak için, bugünümüzü dün ile denk tutmamaya çalışıyoruz fakat başkalarının tercihi ve eylemleri, dolaylı olarak hepimizi olumsuz etkileyebiliyor.

Evet yaşam kısa, keşfedilecek çok şey var, ölmeden önce olmak gerekiyor.

Çok inanıp, az düşünmek, bilim, fen, mantık ve felsefeyi mesafeli durmak, toplum olarak hepimizi başkalarının deney ve pazar alanına döndürebiliyor.

Bundan dolayıdır ki, hukuk ve demokrasi, her bireye seçme hürriyeti verse de, tercihlerimizde toplumsal faydayı dikkate almamız gerekiyor.

Görünür ve görünmez o kadar çok virüs var ki, insan olarak toplumsal dayanışmaya ve kaynaşmaya muhtacız.

Poliyüzlülük makbul bir durum değil elbette. Ne kadar çok yüzü olursa olsun;

utanacak/mahcup olacak/hesap verebilecek bir yüzü kalmalı insanın değil mi?

02.02.2020

Ali Rıza Malkoç